Pregaria.cat

Entrada

Crec en Déu... i tu?

Per JesusR el dl., 15/10/2018 - 11:07

Quan et vaig preguntar quin era el déu en el qual no podies creure, vas restar en un silenci semblant a aquell de qui no entén la pregunta. Llavors vas i em dius: Doncs jo no puc creure en Déu, aquell que heu definit com a infinitament just, bo i provident, infinitament totpoderós, que ha fet el cel i la terra, que premia els bons i castiga els dolents... en fi, aquell que en dieu Déu...“

Et responc: Què et semblaria, amic Joan, si pel teu aniversari t’enviés un correu que digués “Al meu amic, animal racional, dotat de cos i esperit, lliure i condicionat, únic i irrepetible, encara viu...”? Segur que pensaries que t’estic prenent el pèl, no tant perquè aquesta definició no tingui la seva veritat, sinó perquè tu ets el Joan, bon amic, compartim molts ideals i opinions, i ens lliga una història...

De manera semblant, la definició que has donat de Déu té la seva veritat, però Ell mateix s’ha anat revelant com a Pare, com a Amic, com a defensor dels pobres i descartats. Ha entrat a la nostra història. En Jesús s’ha manifestat capaç de patir i acompanyar. És present en la història humana, actiu, inspirador i transformador dels cors...

No cerquis Déu en les elaboracions abstractes, sinó en la vida, en l’amor, en la relació. Ell sap molt bé què significa la relació d’estimació; tan bé ho sap que Ell mateix es relaciona amb nosaltres. És únic, t’allibera i t’estima. Per dir-ho d’alguna manera, Ell mateix és dins seu relació d’amor i font de vida, i això ens dona la clau del seu Nom.

El seu Nom és: Pare-Fill i Sant Esperit.